

CLAM POPULAR

PUBLICACIÓ SETMANAL DEL DISSABTE. Redacció i Administració: TRINITAT, 6-2-3.

Periòdic d'Esquerra, defensor de les aspiracions liberals i democràtiques de Ripoll i la seva comarca

ANY II - NUM. 66

15 Cèntims exemplar

25 FEBRER DE 1933

La religió, la guerra i la dona

No ens atreviríem pas a dir que la religió ha estat causa i motiu de totes les guerres. Però sí que assegurariem, sense por d'equivocar-nos, que ha estat causa i motiu de moltes, i ha contribuït ha fer-les a totes més cruentes, i en totes ha intervingut; no com sembla natural, d'àrbitre pacificador, sinó al contrari com a protectora d'armes i exèrcits i com a patrocinadora de victòries. "Got mis uns", "Déu està amb nosaltres", afirmen els alemanys, protestants i catòlics. Els soldats que es posen dintre el cavall de Troia, intervenció d'Ulises, per tal d'assaltar la ciutat, invoquen els déus i els fan sacrificis. Cap guerrer de l'antiga Roma s'atrevia a emprendre una campanya, sense impetrar l'auxili dels déus i consultar els pressagis, o sigui, ço que els déus saben que ha de succeir.

Ara bé, unes religions d'una manera hipòcrita amaguen intencions imperialistes; llurs dogmes i principis proclamen la pau i fins els profetes i apòstols condemnen la guerra. Jesús, segons l'història, obliga a Sant Pere a envainar l'espasa i retorna l'orella del legionari romà al seu lloc i sana de la ferida feta per l'apòstol. Altres, proclamen descaradament la guerra santa i prometen el paradís al creient que mori en el combat. Unes i altres, diguin el què diguin els dogmes, intervénen o provoquen les guerres amb intencions malèvoles i desitjos imperialistes. Per a nosaltres, més eloqüents que les paraules són els fets i les pàgines de l'història estan plenes de testimonis que guarden de desmentir-nos. No serem tan carregosos de donar una llista llarga de guerres provocades per les religions, però sí que donarem exemples que desfan aquell bell principi "perdonar l'enemic". L'Església catòlica, i aquesta és la que més ens incumbeix, mai l'ha perdonat, abans el contrari, amb sanya ferotge, digne de hàrbres, l'ha perseguit fins esmicolar-lo i fer-lo perdre entre turments i martiris.

Mansos i humils els primers cristians, perquè es feien els prosèlits entre esclaus i gent plebea, es filtren en la societat, com les serps, de manera llefiscosa i rastrera; poc a poc prenen peu entre els legionaris romans de procedència bàrbara, i ai-

x faconsegueixen el domini de l'exèrcit, s'infilten en els palaus per conducta dels servents, i un dia Constantí es dona compte de la força numèrica dels cristians, de la influència que exerceixen en la societat, de que com diu Jesús, "El reine de Déu (religió) és semblant a un gra de mostassa que, essent la més petita de les llevors, dona origen a una planta major que les llegums i en quina sombra corren a soplujar-s'hi les aus del cel"; i bé doncs, va veure Constantí com en la religió cristiana ja s'hi havien refugiat la major part dels corbs de l'imperi i, per això, prengué la creu com a insígnia i pendó contra Magenci. La seva victòria fou la dels cristians, que passaren de perseguidors a perseguits, sense que mai perdonin l'enemic.

L'emperador Gracià condemna a pena de mort els que tributin culte als deus pagans. Teodosi ho executà amb més rigorisme, i a la Gàlia, la diferència de religió entre arrians i romans, és causa de guerres i persecucions durant un segle i, per fi, Clodoveu accepta el baptisme i el clero catòlic el proclama únic rei de la Gàlia. El Papa aclama com a defensor de l'Església al quefe guerrer de més fortuna, perquè les armes obliguin a acceptar el catolicisme, i així Carlemagne obliga els cabdills sajons a batejar-se i els proveeix de bisbes i freres, decretant la pena de mort per a tots els que adorin els seus antics déus o no compleixin amb els dejunis prescrits per l'Església.

Així augmenta el poderiu de l'Església; amb les seves ex comunions provoca guerres entre senyors feudals i, per fi, el Papa es declara poder suprem a la terra, i pot dir Innocenci III: "Déu ha donat a Sant Pere la missió de governar, no sols l'Església universal, sinó el món. Així com les criatures del cel, de la terra i dels inferns dobleguen davant de Déu els genolls, així deuen tots obeir el seu Vicari, a fi de que no existeixi més que un ramat i un pastor".

Entre cristians i musulmans, quan uns a la guerra santa, els altres comencen les creuades. I en nom d'una i altra religió s'assassina i s'exterminen poblacions, a l'extrem de que, els creuats, en el temple de Jerusalem,

contemplaren com els seus cavalls s'abeuraven amb la sang dels mahometans. Naixen les ordes de cavalleria, freres amb la creu en una mà, els rosaris a la cintura i en la dreta l'espasa regalant de sang d'innoents criatures dels infidels.

Què direm de les guerres religioses provocades entre els prínceps europeus i alimentades per Roma i els sacerdots o reformadors protestants per tal d'exterminar heretges?

La guerra dels cents anys i les guerres d'Itàlia, no són també filles de les intrigues eclesiàstiques?

La terrible guerra dels albigesos, que era sinó una creuda bàrbara i brutal; n'hi ha prou amb les paraules dels freres Citeaux, quan en l'assalt de Béziers, excita a la soldadesca a la matança: "Mateu!, mateu!, Déu reconeixerà els seus". La qüestió era acabar amb l'heretgia i confiscar béns, malgrat els morts fossin catòlics, valia més matar mil catòlics que deixar un heretge.

I la nostra guerra carlista, què era sinó una guerra de religió?

Consti que hem deixat de parlar de les guerres sostingudes pels pobles primitius, per tal de proveir-se de presoners i sacrificar-los als déus. Els sacerdots de Moloc o Cartago, en un dia sacrificaren dos mil criatures que s'havien fet presoners de guerra. Com aquest, els exemples són a milers.

A tú dona, tota amor, tot carinyo, tú que sacrificues tots els teus encantats, tots els teus esplais i fins gustosa acceptes el martiri per tal de salvar la vida d'un fill, pensa, pensa..., i després de recapacitar, recorda que la teva religió, la religió en que et refugies en les hores d'angoixa, és la que ha provocat la mort de molts infants, que ha arrancat tendres infantons del pit de la mare per tirar-los a la foguera, i que amb les seves intrigues ha encés guerres cruentes que han durat segles i segles; i que després ha celebrat aitals desfetes amb solemnes "Tedeums", i que a diari canta el Sant, Sant, o Senyor Déu dels exèrcits. Plens estan els cels i la terra de vostra glòria.

Pensa, dona, pensa si deus seguir encara en les rengles de tristes ovelles que accepten l'esclavatge de l'ignorància, de l'estultícia i del sectarisme fanàtic.

CASADEMUNT ARIMANY

Llegiu CLAM POPULAR

L'estat econòmic de la «Beneficència Local»

La Junta de «Beneficència Local» ha fet públic l'estat de comptes de l'any 1932, del qual es desprèn la situació econòmica de l'Entitat. Un cop llegit l'escrit de presentació, amb el qual la Junta els ofereix al judici de l'opinió, varem creure que era millor no parlar-ne. Les paraules i conceptes que conté són prou eloqüents per a demostrar que l'administració de l'any 1932 no ha estat d'allò més afalagadora per a entregar-se a esplais de satisfacció que permetin proclamar-ho als quatre vents a so de bombo i platerets i llençant les campanes al vol. D'ací la discreció amb què ha estat redactada per la Junta, la nota de presentació dels comptes. Altra cosa hauria estat inoportú i impropedent, perquè d'altra banda tenen més eloqüència que les paraules.

Però si CLAM POPULAR no deia res, referent a l'administració d'aquella Casa, quedaria en situació que donaria lloc a equívocs i males interpretacions, que nosaltres hem d'esquivar. Per aquesta raó comentem l'estat de comptes i diem el què hi trobem.

Comparant l'estat de 1932, amb el de l'any anterior, el primer que s'observa és que l'existència en caixa, en efectiu metàl·lic ha superat en 2.931'94 ptes. i el patrimoni, segons inventari general, de 3.268'14 ptes. I aquest benefici es troba justificat en una major recaptació de 1.790'97 ptes., en una economia en les despeses de 61'02 ptes. i en la minva de racions suministrades. Se'n han suministret 2.667 menys que l'any passat. Si ho estudiàvem ben bé, potser trobaríem que el benefici líquid no correspon d'una manera equivalent a l'augment d'ingressos sumat a l'import de les racions estalviades.

L'excés d'ingressos ens l'explica la Junta de Beneficència proclamant les excel·lències d'unes generositats inèdites, en virtut de les quals, ha pogut restablir de bell nou i amb aventatges ben remarcables, un equilibri quelcom sotraquejat per un sector d'opinió que li regateja una col·laboració moral i econòmica que voldria veure al costat seu.

El que no s'explica és la disminució de racions durant un any com el passat. Però no esbrinem que, potser trobaríem que s'ha negat el menjar fora del menjador a famílies que ho necessitaven de debó i, en el menjador no s'ha negat a qui no ho necessitava tant.

Una de les coses més significatives que s'observen en els comptes, és la poca diferència que hi ha entre les despeses d'aquest any amb les de l'any passat. Sembla que s'ha posat cura en que vinguessin, capítol per capítol, si fa o no fa. I diem que és significatiu perquè en anys anteriors, les diferències eren de consideració.

Comentar més, no està en el nostre abast. Ens manquen elements de judici.

Reconeixem que la Junta de Beneficència Local no ha perdonat mitjà per tal d'evitar un fracàs en la seva gestió administrativa durant els nou mesos que ha corregut del seu compte. Entre aquests mitjans hi ha hagut la col·laboració de les generositats inè-

LECTURES COMENTADES

DIVAGACIONS

El nostre bon amic i company en Viñas i Soler, publicava en aquestes pàgines, la setmana passada, un interessant escrit parlant-nos de l'egoisme, fent-ne derivar la conseqüència de l'actual crisi econòmica mundial i aconsellant en últim terme, a uns i altres, una miqueta més d'altruisme. Conformes. Precisament, fa molts pocs dies que restàvem admirats davant la notícia que publicaven els periòdics sobre el digne gest d'altruisme d'un ciutadà espanyol, posant a disposició del Ministre d'Agricultura uns quants milers d'hectàries de terreny, el valor del qual no baixará d'un milions de pessetes. Aquests terrenys, una vegada distribuïts, donaran treball i pa a unes quantes dotzenes de famílies, i la crisi de treball, la fam, deixarà d'afectar a les mateixes. Tanmateix és una prova vident i evident la conclusió bàsica de l'article del nostre amic.

Massa certa serà la nostra temença, de que el gest abans esmentat, tindrà pocs imitadors. Tant de bó ens equivoquéssim. L'altruisme, virtut contrària al vici egoisme, consisteix en el goig i complaença en el bé dels altres, fins a costa del propi bé. I l'home, de feble naturalesa, més prompte el té dominat el vici, que no domina ell la virtut.

Però no deixa d'ésser curiós el pensar si la Humanitat, sense aquest egoisme, que el nostre amic considera mare de tots els vicis, es trobaria avui en l'estat de perfecció en què es troba. Jo crec, no sé si equivocadament, que la paraula egoisme és molt parenta, sinònima quasi, de cobejança, que pot definir-se com un apetit desmesurat de riqueses o un desig vehement de coses bones. I la cobejança ha estat sempre un dels primers i grans conductors de l'activitat humana.

La colonització d'Amèrica, posem com exemple, s'hauria portat a cap, de no existir aquesta manifestació de l'egoisme? No ho crec. La cobejança desempeñà, llavors, allà, en l'obra d'Amèrica, el principal paper. Ja abans de que el Nou Món sorgís a la mirada de l'uropeu, el sou somni, la seva possibilitat i el seu destí estaven impregnats de cobejança. Els seus mars de perles, els seus imperis curulls d'or, s'havien impregnat a

dites, la disminució de racions i l'adquisició de gèneres de no tan bona qualitat com abans, per les Juntes anteriors.

No és un fracàs xardorós, però tampoc un èxit esclatant.

I prou, que per més que hi posem es trobaria tendències el que diguéssim.

No deixarem però, de lamentar-nos de que els actuals governants de la vila tinguessin la mala tàctica de donar significació política a l'administració d'aquest establiment, que hauria de plasmar els sentiments caritatius i humanitaris de tots els ripollesos sense distinció, per a l'auxili de tots els convilatans necessitats, també sense distinció.

l'imaginació d'Europa arran de les contalles hiperbòliques dels viatgers venecians. I els espanyols, en gran part, anaven a Amèrica, sota l'impressió d'un país ric i al mandat imperiós d'una passió egoística.

Ja de la cobejança a l'interès, hi va sols un petit pas. I si repasem l'obra de les Creuades no és difícil descobrir un número gran de soldats, cavallers, prínceps, monjos i jovincels, que anaven a les llunyanes terres d'Orient amb el *desinteressat* (?) propòsit de guanyar terres, a cobrar un ric botí, o bé a guanyar el perdó dels seus pecats amb el que compraven el rescat de l'infern. Si no és tan impossible descobrir l'interès fins en la vida dels màrtirs més abnegats!

I no és per interès que ha nascut en l'home un desig de millorament, tant en l'ordre material com moral, i pel que ha sentit inquietuts, ha investigat i estudiat, ha treballat, ha comès grans empreses, ha exposat la seva vida, s'ha convertit en heroi i ha avançat per les rutes portentoses del progrés?

El treball, l'estudi, l'heroisme, etc.: no són una sèrie de virtuts humanes? Serà que l'egoisme, a més d'ésser mare de vicis, és també mare de virtuts? No podria ésser també l'egoisme, o una de tantes manifestacions de l'egoisme, el centre al voltant del qual gira tota l'activitat humana?

JOSEP BOSCH MASSÓ

Joaquim Arumí i Fargas

Oculista de l'Hospital Clínic de Barcelona

Visita els diumenges de 3 a 5 i mitja.

Plaça República 1, 2.º 1.ª RIPOLL

Subscripcions a favor dels damnificats pels aiguats a les comarques gironines

LA DE «CLAM POPULAR»

Sisena llista

Suma anterior, ptes. ... 86
Ramon Griful... .. 1

Total ... 87

Continua oberta.

Es reben aportacions a la Redacció d'aquest periòdic, a la Casa Mauri i al Cafè Basagaña.

LA D'ESQUERRA REPUBLICANA DE RIPOLL

Segona llista

Suma anterior, ptes... 61'30
Joan Valentí ... .. 5'

Total ... 66'30

Segueix oberta.

Dr. J. BAYÉS VAYREDA

MALALTIES DEL NAS, GOLA I OIDES

Aïsit a Ripoll. — Pl. de la República 1, 2.º 1.ª

Visita de 3 a 5 i mitja tots els diumenges

El Pressupost Municipal

DESPESES

Capítol divuitè

Imprevistos. ... .. 10.747'54

No n'estem ben segurs, però ens sembla que els altres anys no era tan crescuda aquesta consignació. Si és així, per alguna cosa serà.

Ací acaba el pressupost de despeses. Trobem a mancar-hi les següents consignacions:

Per a despeses de material i abonament d'assistències i dietes als vocals obrers i Comissions inspectores de la Delegació local del Consell de Treball, ordenada per R. O. de 26 de juny de 1925.

Del 1/2 al 3 per 1.000 del pressupost per a la festa del llibre, creació de biblioteques populars i repariments de llibres a establiments de beneficència i ensenyament, ordenat per R. D. de 6 de febrer i R. O. de 17 de setembre de 1926.

Per a concedir avenços reintegrables de sous als funcionaris i empleats municipals, ordenat per l'article novè del R. D. de 16 de desembre de 1929 i R. O. de 26 de desembre del mateix any.

Esperem que el senyor Delegat d'Hisenda se'n donarà compte i obligarà l'Ajuntament a establir aquestes consignacions en el pressupost, si no és que Ripoll ja gaudeixi d'una autonomia municipal de la qual nosaltres no en tenim notícia.

s'hagueren de demanar altra volta, i que per les altres es deixà passar el plaç. L'únic que ha fet el senyor Moreno, i obligació que hi tenia, és proveir de locals i material. No féu més *autobombo*, ja en tenim prou amb aquell trasto vell.

***

Visca l'ordenació del servei de consums. "Manuals del Burot" a bon preu! es vénen a la Redacció d'"Altaveu".

***

L'ex redactor de l'Embut ha passat a director de "La Publicitat". Quina honra per a la família. Ens alegrem de conèixer el nou director del periòdic que es redacta sota l'advocació del sagrat cor del laboratori del *Herr Profesor*.

***

Diumenge, a la tarda, es calà foc en uns pallers del Mas Volant. Vist el resultat satisfactori! de l'autobomba en l'incendi de la setmana passada, hom pretenia que es traslladés al lloc del sinistre, circulant per damunt dels riells de la via de Sant Joan, o bé atravesant el riu Ter.

*****

AJUNTAMENT

Sessió ordinària del dia 17 de febrer de 1933

A les 9 i 55 minuts de la vetlla, el senyor Alcalde, En Lluís Castell, obre la sessió, assistint-hi els regidors senyors Morera, Padrós, Coma, Casals i Moreno. El Secretari procedeix a llegir l'acta de l'anterior que s'aprova i signa, donant tot seguit compte d'haver-se realitzat per l'arquitecte municipal, de la distribució de les quotes que hauran d'ingressar els propietaris afectats per la construcció de la cloaca de la Carretera de Barcelona.

També en dona de la creació definitiva de les dues escoles de pàrvuls, segons ordre inserida en la Gasetta del dia 8 de l'actual; participant, a més, l'acord de la Comissió provincial de Reclutament, aixecant la qualificació de pròfug del minyó Miquel Solsona Prat, de la lleva de l'any anterior.

Ha quedat adquirit amb caràcter perpetu el nínxol on reposen les despulles mortals d'En Lambert Mata, en el cementiri de Barcelona.

És llegida una comunicació del Conseller en Cap, acompanyada d'uns plànols, i dels informes de l'arquitecte i del Secretari, encaminats tots a declarar la procedència de realitzar les obres de reforma del paviment de la Plaça del 27 de Maig, amb caràcter urgent i exempció de subhasta. La Corporació acordà, de conformitat amb la proposició de l'Alcaldia; de manera que sembla que aviat es procedirà a la realització.

És nomenat tallador per a intervenir en les operacions de reconeixement dels moços d'enguany, el nostre

Demaneu arreu

XOCOLATES

Ramón SIRVENT

RIPOLL

Són els millors

CLAMS

Tres periòdics de la localitat es riuen dels resultats satisfactoris de l'apagafocs, conegut vulgarment per "autobomba". No hi ha dret. "Altaveu", que sempre parla seriós com un frare trapense, ens diu: "el tanc del servei d'incendis, el qual funcionà a la perfecció, ... no pogué evitar la seva total destrucció." Maco, maco, això és seriós i de bon efecte.

***

Què faran els acòlits d'en Bofill i Mates d'aquesta vila? A la Lliga Catalana? Al P. C. R.? No se sap. Ells quiets... la qüestió és governar, encara que sigui des de l'U. S. de C. i fent d'empresaris de braus. Nosaltres els recordarem un refrà: "No és boig qui a casa torna".

***

Aquest Carnaval sembla que sortirà una carroça titulada "Autobombo"; la guiaran en Palau i el nostre batlle disfressats de bombers. En Zenon es disfressarà de *Herr Profesor* Honoris Causa de l'Universitat d'Ambarro. En Casals, de Frare Caputxí; en Moreno, de Director general d'ensenyament primari de Vila d'ases; en Morera, de Viuda trista; en Coma, no sap si disfressar-se de D. Tancredo o de Comendador; en Padrós, d'Alf

Babà i somniarà les mil i una teules. El Secretari, vestit d'Arlequí, els farà la punyeta, dic, la figareta a tots. Els de la majoria, diu que es posaran muts com les estàtues de l'escena del cementiri. Menys en Cerdà que, disfressat d'Hamlet, contemplarà la testa de qualsevol Yorik. Mossèn Ferrer, vestit de vella xafardera, correrà d'una casa a l'altra fent descobriments. Mossèn Requer, preguntarà els disfressats si han anat a missa i els de la Beneficència, amb trajos de Frare mendicant, postularan per a comprar ossos.

***

De la biografia grotesca que "Altaveu" fa del Conseller senyor Moreno no voldrem restar el mèrit d'"Uriel" autèntic. Ara bé: si no ens equivoquem, el mateix periòdic va classificar el senyor Betes i fills (com diuen ells), de correligionaris de Bofill i Mates i, per tant, del P. C. R. Com quedem: U. D. de C. o sia representant d'En Charrasco, o bé del partit de les carbasses de cabell d'àngel? Voleu aclarir-ho?

***

Del mateix Josep Moreno, direm que en Moreno no és Déu, perquè no ha creat ni ha fet crear escoles. Aquestes es deuen a l'iniciativa de l'Inspector senyor Villergas i... tots recordarem que unes foren anuHades i

bon amic Joaquim Güell, ex sargent de l'exèrcit.

Es facultat a l'Alcaldia per a signar la pòlisa d'assegurança contra el foc de varis edificis municipals, presentada per la Companyia "La Pater-nal".

S'aprova la relació de despeses de l'Hospital, durant el mes de gener, la qual importa 1.306'95 ptes.

Passen a la Comissió d'Hisenda uns comptes de Ramon Pujol, Manuel Rou-ra, Ignasi Puigcorbé i Camil Masoli-ver.

Per últim, s'acorda la inclusió a l'Al·listament, del moço Francesc Guar-diola Orozco, amb el qual queda aquell tancat amb un total de 62 concu-rrents.

Acabat el despatx ordinari, el se-nyor Coma s'interessa per a que es demani a la Companyia d'Aigües Po-tables, una ploma i mitja més d'ai-gua per a les fontanes públiques; i a la Secció d'Obres Públiques vint-i-cinc plàtans i vint-i-cinc acàcies pels passeigs de la localitat. L'alcalde pro-met ocupar-se'n i clou la sessió.

viatge a Madrid sense saber el po-ble quins assumptes i va tractar. Què potser les gestions que hi va fer no li convé que les sàpiga el poble? De totes maneres, crec que molts viatgets podrien estalviar-se.

***

Retallem d'aquells "sabiassos" del desaparegut "Castell-Tallat"... que fins sabien llatí hi tot! "Cada poble té el govern que es mereix. Tu amb el teu vot hi contribuiràs".

Santjoaní conscient! Hegeix aques-tes ratlles i medita si no tenien to-ta la raó. Per alguna cosa sabien llatí.

Consti que en "YO-YO" no es pre-sentarà pas per regidor en les pro-peres eleccions.

***

El poble de Sant Joan està comple-tament divorciat dels governant mu-nicipals. Ben palesament es demos-trà en les dues manifestacions que tots ja sabem. És en av que processin els que aixequen la veu.

Santjoaní!!! ja vindrà l'hora de de-mostrar que encara tenim dignitat i que si una vegada ens han defraudat un altre sabrem sobreposar-nos.

***

El "cadàver" "Castell-Tallat" tam-bé deia en el nombre 11 de data 14 de març de 1931. "Sempre havíem en-tès que les persones que hom podia tenir més confiança eren els fills. A la Casa Gran ho entenen al revés; els de confiança són els forasters, i tanquen a fora els fills".

Qui sap si ara el seu administra-dor (el senyor Soldevila) diria el ma-teix, doncs és de suposar que si això es deia de veritat no tindríem l'ex barber a la casa de la Vila.

***

Voldria fer-me la mercè el senyor Batlle d'avisar a alguns empleats mu-nicipals que, quan es pesentín per les cases ho facin amb una mica més d'urbanitat i respecte i no empleant paraules grolleres? Si per cas, l'AJun-tament pot comprar-los el "Manual del Perfecte ben Educat".

"YO-YO"

BIBLIOTECA ESCOLAR

Des de fa dies, el Director de l'Es-cola graduada de nois d'aquesta vila tenia sollicitats llibres del Patronat de Missions Pedagògiques de Madrid, per tal de nodrir la biblioteca exis-tent, que compta ja amb 289 obres.

Aquesta setmana es rebé un lot de 100 volums que ha produït entusias-me entre mestres i alumnes.

En el proper número relacionarem esl llibres rebuts.

Llegiu i propagueu
Clam Popular

Gràfiques DARIUS RAHOLA.-Girona

= N O V E S =

Defuncions. — Dissabte passat dei-xà d'existir la bondadosa senyora Teo-dora Gracells, esposa del conegut ri-pollès Modest Sayós Cerdanyà. L'en-terrament que s'efectuà el diumenge constituí una grossa manifestació de dol, així com els funerals que es ce-lebraren el dia següent.

—El dilluns a la matinada morí a Barcelona la virtuosa senyora Elissa Vives i Garriga, mare política dels acreditats comerciants d'aquesta vila senyors Joan Serdà i Eduard Suñer i del funcionari de l'Ajuntament de Barcelona senyor Josep Fossas.

Traslladat el cadàver a Ripoll, en un cotxe-fúnebre de la Casa de la Ca-ritat, tingué lloc l'enterrament i fu-nerals, dimarts el matí i malgrat l'in-clemència del temps assistí als actes una grossa gentada.

D. E. P. i rebim les dues affigides famílies l'expressió sincera de la nos-tra condolença.

***

del Carme Taro Monleón, de Fanta-sia Cors anglès. Foren premiades, la primera amb 60 pessetes i les dues restants amb 45 cadascuna.

***

A l'Àfrica. — El dia 20 s'han ha-gut d'incorporar a la Caixa de Reclu-ta de Girona, els joves ripollesos Jau-me Armengol Sellas, Joan Costa Vi-lanova, Pere Font Crehuet i Llorenç Sans Fe, els quals ha correspost pres-tar el servei militar en el Marroc. Ce-lebrarem que els provi aquella terra i que puguin estar de retorn el més prompte possible.

***

Presca de possessió. Aquesta set-mana han pres possessió de les esco-les de pàrvuls, recentment creades, les senyores Mestresses nacionals Victò-ria Ciurana i Francisca Bonet.

Benvingudes i que la seva estada entre nosaltres sigui profitosa per elles i per l'educació dels infants de la vila.

SANT JOAN DE LES ABADESSES

A la nostra Vila passen coses molt xocants, fins el punt de tenir dos bat-lles: un de la Vila i un de pagés, co-sa que no es trobaria, potser, en cap més Ajuntament de Catalunya.

Si això fos per cuidar-se més de ca-sa nostra, tindria passament, però desgraciadament no és així. L'un es passa la pícara vida fent viatgets i l'altre sols se'l veu els dissabtes, ja que viu a Barcelona. Com voleu que es cuidin del nostre poble, si ni tan solament hi viuen? De totes maneres com que en Frederiquet té un talent sobrenatural (per alguna cosa ha es-tudiat a les escoles franceses), amb un cop d'ull des de Barcelona ja en té prou per saber tots els assumptes i dir que "sí" a tot el que li convin-gui al nostre Cap Gros.

***

Mentre la nostra caixa municipal necessita d'una economia ben ferma, el nostre Batlle, temps enrera, féu un

COMPREN L'OPINIÓ
Diari d'Esquerra
10 cèntims.

Desgràcia. — Segons es diu, ahir, prop de Ribes de Fresser, el vent llençà un esguarda-agulles dins la via en el moment que passava un tren de mercaderies que li seccionà el cap. Si és veritat, ho lamentem molt.

***

Consum.—Durant el mes de gener s'ha sacrificat en l'escorxadó el se-güent bestiar: 30 vedelles, 2.588'50 kg.; 860 xais, 9.336 kg.; 155 porcs, 12.333 kg.

***

Ball infantil. — Diumenge es cele-brà l'anunciat ball infantil al qual hi concorregueren només que tres dis-fresses: M.ª Teresa Caba Redortra, de Mirina de Goia; M.ª Teresa Me-néndez Basagaña, de ballarina; i M.^a